

ABSOLVENTSKÉ SLOHOVÉ PRÁCE

žáků 9. třídy

ZŠ a MŠ – T. G. Masaryka Brodek u Konice

Školní rok 2016/2017

BRODEK U KONICE

ČERVEN 2017

Seznam žáků 9. ročníku ve školním roce 2016/2017

1. Čapková Tereza
2. Eyerová Aneta
3. Grepl Michal
4. Hamplová Lucie
5. Hanák Jan
6. Hrubý Martin
7. Klement Dominik
8. Kočí Roman
9. Kolář Tomáš
10. Kovář Mojmír
11. Lazarová Barbora
12. Marek Daniel
13. Mikolášek Tomáš
14. Nehera Petr
15. Ondráčková Šárka
16. Podhorná Lucie
17. Šnajdrová Štěpánka
18. Vlachová Nikola
19. Zajíček Dominik

Ředitel školy: Mgr. Václav Růžička

Zástupkyně ředitele školy: Mgr. Věra Švecová

Třídní učitelka: Mgr. Renata Fialová

Čapková Tereza

Jaký „dopad“ má na nás kniha

Je až děsivé, jak mocnými zbraněmi se mohou knihy stát, jaký na nás mají dopad. Něco tak bezbranného, a přitom tak mocného. Záleží ovšem na mnoha faktorech. Je třeba rozhodnout, zda-li na nás ta kniha přímo padá – pak je nutno určit její váhu, materiál, ze kterého je vyrobena, z jaké výšky padá a kam přesně dopadne, nebo zda jsme se z ní něco naučili četbou. Neříkám ovšem, že když na nás spadne kniha, nemá to pro nás poučný význam. Já bych se například po pádu velké tlusté knihy – z dostatečné výšky a pokud by spadla na mou hlavu – nejspíš poučila o svém mozku. Pokud ne, jistě bych si velice důkladně prohlédla podlahu. A proto – ale nejen z toho důvodu – zastávám názor, že s knihami by se nemělo házet. Já osobně bych nikdy nehodila s přítelkyní, kterou pro mě kniha je.

Kniha ale není jen přítel – přítelkyně. Je to také učitel – ale i žák, který musí poslouchat mé výtky ohledně nedokonalosti slovosledu a někdy i chatrnosti děje – myšlenka zachycená perem velkého myslitele, citlivá duše, která mi dává dobrou noc.

Je to vzpomínka na dětství i na dospělost. Je to můj mentor a můj životní kouč. Někdy se mnou manipuluje, mnohdy vedeme dialog.

Je pro mne jako matka. Je to ale i zed', kterou cihlu po cihle obestavím své vědomí ve chvílích největší krize. Ale je i závaží, které mě nepředstavitelně tíží. Už mi nedovolí snít o kariéře princezny. „Z toho jsem již dávno vyrostla.“ Ačkoli si stále myslím, že bych byla skvělá princezna. Ted' uvažuji o tíživějších věcech. O bezpráví ve světě, o strachu a bezmoci. O dobru a zlu, o naději a víře v nemožné. Nelíbí se mi svět, ve kterém žijeme. V mnohých ohledech to je smutné až děsivé místo, bez pravidel mých pohádkových světů. Kde je jistota, že dobro vyhraje?

Tíží mě má fantazie. Má představa světa. Prý jsem naivní a svět mě nepřijme. Ale já nechci, aby mě přijal tenhle svět. Ted' nastupuje naše generace. A já jsem si jistá, že nám nezbývá, než přepsat náš svět v knihu...

Eyerová Aneta

"Žít nebo přežívat"

Někdy, když se podívám kolem sebe, přemýšlím, kolik lidí vlastně opravdu žije a kolik jen přežívá. Kolik z nich už pohltit ten každodenní kolotoč. Kolik z nich se vrací domů z práce, která je nebaví a říká si, že až zaplatí hypotéku, až nakoupí všechny ty věci, až bude míň práce, až bude víc času. Teprve pak začnou žít ten život, který chtějí.

Svět ale na nikoho nečeká a ta osoba, o které si myslíte, že jste to vy, může být brzy pryč. A proto, až se vás život zase jednou zeptá, jestli do toho jdete, řekněte ano. Nikdo vám nemůže povědět, co se stane, ale jedno je jisté. Jestli to nezkusíte, nestane se vůbec nic. Kromě promarněného času není co ztratit.

Co znamená "opravdu žít" pro vás? Kolik z vás teď nebo v budoucnu bude žít a kolik přežívat? Nemohu vám říct, co dělat a co ne, ale myslím, že před každou šancí, kterou odmítnete, jen protože z ní máte strach, byste se měli zamyslet. Nikdy nevíte, jaká drobnost vám může změnit život. Tak riskujte. Svět patří těm, co se nebojí.

Grepl Michal

Moje plány do budoucna

Budoucnost je velice těžké plánovat. Obzvláště, když sami nevíte, co od života chcete. Každý totiž chce úplně něco jiného. Někdo si přeje mít krásný byt, krásné auto, zdravou rodinu, ale někomu stačí třeba jen to, aby byla jeho rodina šťastná.

Plánování budoucnosti se liší hlavně tím, kdo ji plánuje, pro koho ji plánuje a za jakých podmínek ji plánuje. Požadavky na budoucnost jsou u každého jiné, protože každý si vystačí s něčím jiným. Budoucnost nejde nikdy přesně naplánovat, to ví každý. Každý den se může stát věc, která vám změní život, kterou si budete navždy pamatovat. Může to být smrt či narození, povýšení nebo vyhazov, láska nebo zlomené srdce.

Budoucnost by tedy měla mít svoje „zadní vrátka“, tedy plán B. Tahle „zadní vrátka“ se hledají velmi obtížně, hlavně když je vám patnáct. Přiznám se, že sám pořádné plány do budoucna nemám. Možná jen to, že si přeji být šťastný. To je totiž pro mě v životě nejdůležitější.

Hamplová Lucie

Co pro mne znamená rodina

Rodina je pro mne ta nejdůležitější věc, kterou v životě máme. Skupinka lidí, kteří vás mají rádi, podporují vás, jsou vaší oporou v těžkých situacích a hlavně zázemím, do kterého se vždy můžete vracet. Takhle si představuji rodinu já. Spousta lidí svoji rodinu však nebere jako lidi, kteří jej mají rádi a záleží jim na nich, ale jako někoho, kdo jim je tzv. *na obtíž*. Já si své rodiny velice vážím, jelikož mám svoji rodinu ráda a záleží mi na tom, aby byli všichni šťastní. Dávají mi zázemí, ve kterém vyrůstám, podporují mě a mají mě rádi. Já mám svoji rodinu také ráda, a proto jsem jí vděčná za trpělivost, kterou se mnou má a za zásady, které mi předala a předávat jistě bude. Takže bych chtěla jen říct jedno velké DĚKUJI své rodině za to, co pro mě dělá.

Hanák Jan

Moje plány do budoucna

Tuhle otázku si už každý z nás jednou položil, ale těžko se na ni hledá odpověď. Svou budoucnost si představuji tak, že dodělám základní školu. O prázdninách budu jezdit do lesa. V září budu nastupovat na Střední školu automobilovou v Prostějově, na obor automechanik. Ve škole se naučím od přezouvání kol až po různé závady v motorech.

V 17 letech si chci udělat řidičský průkaz skupiny T. Zbytek řidičských průkazů skupiny B, C si dodělám ve škole. Ve třetáku chci udělat závěrečnou zkoušku, abych měl výuční list. Hned po dokončení střední školy si udělám svářečí průkaz.

Chci se osamostatnit a přestěhovat se do nějakého domu na vesnici, který si budu spravovat. A potom začít pracovat buď v autoservise, nebo v lese. Plánuji rodinu, hodnou manželku a dvě děti, o které se budu starat, co budu moct.

Hrubý Martin

Co pro mne znamená rodina

Co pro mne znamená rodina? Většina lidí bere rodinu jako samozřejmost. Většinou si daný člověk rodiny neváží a pak se diví, že někoho ztratil, někoho, kdo ho měl rád, smál se s ním, když mu bylo nejhůř, někoho, kdo ho vychovával a šel s ním životem, viděl, jak vyrůstá.

Ale zprvopočátku si většinou neuvědomuje, že ztratil něco, co je v jeho životě důležité a potřebné, něco, co ho podrželo, když nemohl dál a myslel si, že nic horšího není. Vždy měl někoho, kdo mu pomohl, poradil, když nevěděl, jak dál.

Ale podle mě do té nejbližší rodiny nepatří jen máma, táta, děda, babička, sourozenci atd., ale i dlouholetí přátelé, kteří mi vždy pomůžou a ví, co dělat, když je mi nejhůř, nebo když panuje špatná nálada. Vždy se cokoliv vyřeší s pomocí těch nejbližších.

Klement Dominik

Jak si představuji svou budoucnost

Tuhle otázku si už každý z nás jednou položil. Ale těžko se na ni hledá odpověď. V brzké budoucnosti je mým cílem úspěšná zkouška v autošколе a získání řidičského průkazu na motorku.

Po úspěšných přijímacích zkouškách na autotronika nastoupím po prázdninách na střední školu. V rámci školní výuky si mohu udělat řidičské průkazy na osobní a nákladní automobil, což rád využiji. Mým cílem bude ve třetím ročníku složit zkoušku, abych získal výuční list a ve čtvrtém ročníku úspěšně složit maturitu.

Dále se budu věnovat nastavbovému studiu, obor řidič profesionál, což znamená, že budu mít profesní průkaz řidiče. Pak si budu hledat práci v oboru, abych získal praxi a zkušenosti s diagnostikou automobilů. Také jednou chci založit rodinu a žít spokojený život v rodinném kruhu.

Jsem zvědavý, jak se mi povede vše vyplnit v budoucnosti, kterou jsem si naplánoval a jakou profesi budu vykonávat. Protože člověk mívá a Pán Bůh mění...

Kočí Roman

Moje plány do budoucna

Kam půjdu po absolvování základní školy? To je otázka, kterou jsem si kladl celý letošní školní rok.

Vybral jsem si Švehlovu střední školu polytechnickou v Prostějově. V dubnu jsem úspěšně splnil přijímací zkoušky. Škola vypadala dobře a učitelé byli milí a vstřícní. Byl jsem zde i na Dnu otevřených dveří. Viděl jsem chemické pokusy, dokonce jsem zkoumal mikroskopem preparáty. Po prázdninách nastoupím na tuto školu. Budu tam chodit čtyři roky. Naučím se zde vypracovávat protokoly do chemie.

V předmětu informační a komunikační technologie se naučím pracovat s různými programy. Po maturitě nastoupím do práce. Mohl bych pracovat jako kontrolor potravin.

Kolář Tomáš

Moje plány do budoucna

Myslím, že tuhle otázku si každý z nás alespoň jednou položil, avšak těžko se na ni odpovídá. Každý si budoucnost nějak plánuje, ale těžko se to dodržuje. Jak si představuji budoucnost já? Je to těžká otázka a ještě těžší odpověď. Nikdy jsem si budoucnost moc neplánoval.

Do budoucna bych chtěl dokončit základní školu a pak si užít prázdniny. Nejspíš půjdu někam na brigádu, budu jezdit na výlety, chodit s kamarády ven. Po prázdninách nastoupím na Švehlovu střední školu v Prostějově, na obor opravář zemědělských strojů. Tam se budu učit opravovat a seřizovat zemědělskou techniku. Ve druhém ročníku absolvuji kurz sváření. Snad ho udělám, abych měl svářečský průkaz, který v životě využiju.

Ve třetím ročníku budu dělat řidičský průkaz skupiny T, B, C, který nám společně se svářečským průkazem bude hradit škola. Řidičský průkaz T bych si chtěl udělat v 17 letech na vlastní náklady, abych mohl chodit na brigádu, a to buď do ZD Lipová, nebo do ZD Taurus Protivanov. Hlavní pro mě bude, když dokončím střední školu, najít si práci v zemědělství, nejlépe jako řidič traktoru. Chci si najít pěknou ženu, založit rodinu a hlavně být zdravý. Toto jsou moje plány. Nevím, co se mi povede a co ne. Budu se snažit, aby se mi povedlo co nejvíce věcí.

Kovář Mojmír

Moje plány do budoucna

Kam půjdu po základní škole? Tuto otázku jsem si kladl téměř celý devátý ročník. Dlouho jsem neznal odpověď, ale teď už mám jasno. Po dlouhém vybírání jsem si nakonec vybral studium na Švehlově střední škole polytechnické v Prostějově, obor autotronik.

Po prázdninách nastoupím do prvního ročníku. Ve škole jsem už byl na dnu otevřených dveří a líbilo se mi tam. Byl jsem se podívat i do dílen. Je to tam poměrně velké a učitelé nás ochotně provázeli, bylo to fajn. I učitelé se mi zdají milí a příjemní. Doufám, že tam budou super žáci a zažijeme společně mnoho skvělých zážitků a nezapomenutelných vzpomínek.

Nyní je mým cílem získat ve třetím ročníku výuční list v oboru mechanik opravář motorových vozidel a ve čtvrtém ročníku úspěšně složit maturitní zkoušku. Po maturitě bych se chtěl tomuto oboru i nadále věnovat a chtěl bych pracovat v nějakém autoservisu. Do budoucna bych chtěl hodnou manželku a dvě děti.

Lazarová Barbora

Moje plány do budoucna

Co pro mě znamená budoucnost? Doba, která teprve proběhne. Která nás všechny dohání ke zlepšení se. K zlepšení výsledků jak ve škole, tak později i v práci. Můžeme se ji pokusit změnit, ovlivnit, a nebo obyčejně nechat být. Pro mě budoucnost znamená hodně. Je to téma, na které neustále myslím a přemýšlím, jak asi moje budoucnost bude vypadat.

To mi teď ale nikdo neřekne. Určitě si svoji budoucnost nějak představuji a ptám se sama sebe, jestli se mi některé sny splní. Ano, mám své sny. Každý nějaké má. A jestli ne, tak podle mě nechce ničeho dosáhnout. Liší se od sebe. Někdo chce navštívit několik jiných zemí za českými hranicemi, jiný se chce třeba zase naučit cizí jazyky. I já mám spoustu svých snů.

Chci vystudovat střední školu, na kterou jsem úspěšně přijata. Poté si najít zaměstnání, zařídit si svoje bydlení, pořídit si psa... Mezitím se setkávat s novými lidmi. Potkávat své oblíbené zpěváky nebo jiné osobnosti, ve které věřím. Ano i takové sny mám. Pro někoho se to může zdát směšné, zbytečné nebo jako ztráta času.

Ale já vím, že kdyby se mi tenhle sen splnil, udělalo by mi to velikou radost a určitě posunulo i dál.

Také si chci později najít přítele a možná založit i rodinu. To je ale už moc daleko. Teď je pro mě důležitá škola. Určitě mě nemine spousta důležitých rozhodnutí. Jestli třeba pokračovat dál v učení po střední škole, nebo jít rovnou pracovat? Netuším. Každý by se rozhodl jinak.

Ale jak se správně rozhodnout, abych toho později nelitovala? Také nevím. Někdo by se řídil srdcem, jiný zas hlavou. Co je ale účinnější? Podle mě se člověk rozhoduje srdcem v různých citových situacích, jako je třeba výběr přítele. A rozumem se řídí tehdy, kdy jde o rozhodnutí, které nelze jen tak změnit a s jeho následky se budeme setkávat právě i v budoucnu.

Budoucnost máme tedy ještě každý před sebou. Je jen na nás, jak s ní naložíme. Do dospělosti mě dovedou rodiče a prozatím mi budoucnost směřují svým směrem. Co je pro mě podle nich lepší. Až dospěji já, jsem už schopná se postavit na vlastní nohy a svoji budoucnost si řídit sama podle svého. Plnit si svoje sny. Vím, že moje budoucnost, kterou si už tak nějak představuji je zatím daleko, ale věřím, že vše, co se teď naučím a pochopím, později využiji.

Marek Daniel

Moje plány do budoucna

Co si vybavím, když se řekne budoucnost? Nejspíš to, co mě bude čekat za pár let. Chtěl bych ze začátku žít sám a až se rozkoukám po světě, tak bych si našel nějakou manželku, se kterou bych byl spokojený, a která by se dokázala postarat o rodinu. Potom bych s ní chtěl dvě až tři děti, které by byly zdravé a spokojené. Ale to záleží na tom, jak se budu snažit v životě a jakou budu mít profesi.

Rád bych si vydělával v práci hodně peněz, s každým si v ní rozuměl. Chtěl bych, aby tam byli příjemní lidé, kteří by mi i pomohli, kdybych něčemu nerozuměl. To zase bude záviset na kolektivu, ve kterém budu. Rád bych s rodinou jezdil alespoň jednou do roka někam na dovolenou, kde bychom si užívali. Ale psát to sem na papír je jednoduché, složitější je to zrealizovat. Sem bych si mohl napsat co chci, že budu bohatý, nebudu mít žádné starosti a nic bych neřešil, jenže takový život by mě ani nebavil.

Raději bych něco dělal. Aspoň bych viděl, co jsem za svůj život dokázal. Abych byl bohatý, to bych musel mít štěstí a to závisí na osudu. Jen doufám, že udělám školu a najdu si práci, která mě snad bude bavit. Potom bych začal podnikat, našel lidi, kteří by pro mě pracovali a jen bych se staral o firmu. A teď můžu jen čekat a doufat že se to splní.

Mikolášek Tomáš

Kuřáci

Kuřák je ta osoba, která kouří takové “malé anti-stresové tyčinky”. Je nutno dodat, že tzv. “tyčinky” jsou vyrobeny z tabáku. Kuřáci nejen že ničí svoje zdraví, ale ničí ho ostatním i přírodě. Další věc je ta, že někteří jedinci kouří již od svého dětství a ničí si tak zdraví, a nebo si tvoří vysokou závislost.

Tato závislost se velice obtížně léčí a v některých případech je neléčitelná. Všichni se shodneme na tom, že kuřáci nesnesitelně zapáchají, mají špatný dech, a když neměli svou cigaretku po dlouhé době, chovají se nesnesitelně. Můj názor na kuřáky? Ať si kouří z plných plic a ničí si své zdraví- bylo to jejich rozhodnutí začít kouřit. Někteří kouří proto, aby zapadli do kolektivu.

Myslím si, že opravdoví přátelé by Vás nenutili, abyste začali kouřit cigarety a nebo využívat ještě horší látky. Nebo někteří se snaží uniknout od stresu. Blbej pokus. Stres v životě bude vždy a ještě horší to bude, když mají stres z toho, že neměli svou cigaretku po dlouhé době.

Ale na druhou stranu obdivuji lidi, kteří dokázali přestat kouřit a chtěli být lepšími osobami. Moje velice moudré moudro?

*Ať si kouří blbeček,
Vykope si hrobeček.*

Nehera Petr

Jaké jsou moje plány do budoucna

Chtěl bych se věnovat povolání instalatér. Po ukončení střední školy bych chtěl pracovat v nějaké firmě, např. Mubea. Potom bych si chtěl koupit dům někde za městem. Chtěl bych hodně cestovat. Chtěl bych navštívit např. Los Angeles, Londýn nebo New York.

Ondráčková Šárka

„Každý šampion byl jednou uchazečem, který se odmítal vzdát“

Jsem schopna dokázat cokoliv. Jsem schopna jít si za svým. Jsem jen člověk, který ještě ani pořádně nevyrazil na svoji cestu životem a řeknu vám, bude velkolepá. Těším se na ni. Budou v ní světlé i tmavé stránky, ale já ji zvládnou. Vím to a jsem připravena. Bude to dlouhá a náročná cesta. Nevím přesně, kam mě zavede, ale bude to „vysoko“.

Nemyslím tím hodně peněz, skvělý dům a mnohé hmotné věci, které si přejí všichni. Samozřejmě i ty se hodí. Ale budu mít někoho, kdo mě podpoří, a když o sobě budu pochybovat, řekne mi, že to zvládnou.

Řekne mi, že toho dokáží víc, než si dokáží představit a „vyšvihne“ mě zpět. Nevzdám se snadno, ale ptám se: „Proč se dostávat víc kvůli sobě? Proč být nejlepší a nemoci se s nikým podělit o své štěstí?“ Odmítám se vzdát, ale ne kvůli sobě. Chodím jako jeden z „uchazečů“ životem a snažím se podobně jako všichni ostatní.

Je obtížnější se někde dostat bez osoby, která vás může motivovat a udělat život hezčí. Pro mě je nemožné dělat tohle všechno jen pro sebe. Je to hloupost.

Proč žít, když nemáte s kým sdílet své pocity, domněnky, plány, sny a radovat se spolu? A když je vám nejhůř, nikdo vás neobejme ani vám nezlepší náladu.

Hrozná představa. Někdy stačí jen kamarád nebo někdo z rodiny. Někdy ani to ne. Jsme každý jiný a zrovna lehce se nehledá člověk, který by byl „dokonalý“, a když už někoho najdeme, někdy je velice obtížné zůstat spolu. Pokud ale opravdu chtějí, i při velkých obtížích si najdou cestu k sobě.

Podhorná Lucie

Co pro mě znamená rodina

Rodina pro mě znamená všechno, hlavně přátelství a kamarádství. Díky ní vím, jak se dobře chovat, být hodná a pomáhat. Mít dobré známky ve škole, takže se musím snažit. Rodiče mám moc ráda, i když mě někdy zlobí, ale to k tomu patří. To je ta mateřská láska.

Někdy si myslím, že mě naši nemají rádi, ale opak je pravdou. Mají a moc. Dali mi pejska. Za to jsem byla šťastná. Už dlouho jsem ho chtěla. Teď máme dalšího člena rodiny a je to můj největší přítel.

Rodina mi pomáhá se vším - v lásce, v tom, jak se mám chovat, i když si myslím, že rady nepotřebuji. Ale naopak. Potřebuji a moc. Jsem takový typ holky, která má hodně problémů, ale vždycky vše zvládám s mojí rodinou.

K rodině se musím chovat vždycky hezky, protože je na prvním místě. Rodina je jediná radost, která mi navždy a napořád zůstane v mém srdci. Rodina by pro mě udělala všechno. Za to jí moc děkuji.

Šnajdrová Štěpánka

Moje plány do budoucna

Často přemýšlím o tom, jaký bude můj život. Co budu dělat, kolik budu mít dětí, kde budu žít. Každý z nás má své sny. Ted' už jen záleží na tom, co nám osud nadělí. Jaké mám plány budoucna?

Ted' je můj cíl vystudovat školu, na kterou se v září chystám. Po střední uvidím, kde budu pokračovat. Ted' jen vím, že chci pracovat ve zdravotnictví. Můj další plán je mít skvělou rodinu, manžela a děti. Chtěla bych cestovat a poznávat nové věci. Jsou to ale jen sny. Kdykoliv se nám může život obrátit na ruby.

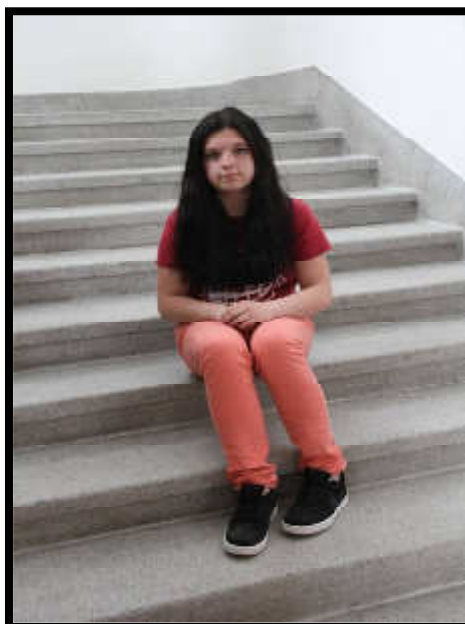
Vlachová Nikola

Moje plány do budoucna

Mám konkrétní představu, jak bude moje budoucnost vypadat. Jakmile dodělám Základní školu T. G. M v Brodce u Konice, poté půjdu na SŠA neboli Střední školu automobilní v Prostějově, na obor kadeřnice.

Doufám, že se mi tam bude dařit a najdu si tam kamarádky v mé třídě, i přes to, že v jiné třídě bude můj kamarád. Jestli se mi to povede, tak bych si chtěla udělat obor s maturitou. Ale to záleží na tom, jak mně to půjde. Ale doufám, že můj život bude spokojený, bezstarostný, klidný a bezproblémový. Mám skvělou kamarádku, která má stejný názor jako já - na cestování, táboření v lese a podobné věci.

Proto za mnou dojíždí každý víkend na chatu a prozkoumáváme různá místa. Chtěly bychom spolu někam cestovat. Proto se těším na školu v Prostějově a budeme spolu častěji. Ale může se stát cokoli a nemusí se nic z toho stát. Ale hlavně chci, aby bylo všechno v pohodě a měli všichni z mé rodiny radost a štěstí.

Zajíček Dominik

Hodnoty současného světa

V dnešní době se můžeme často potkat s tvrzením, že v něm přestávají svou úlohu plnit desetiletí, ba dokonce staletí staré pojmy, hodnoty a jistoty. Zjednodušeně, že žijeme ve světě bez hodnot, či alespoň bez jistých morálních vzorů a vzorců chování.

Abychom se dostali ke kořenům problému, je nezbytně nutné odpovědět si nejprve, co je ona hodnota (nebo lépe řečeno základ), který vytvářel současný svět. Po více než tisíciletí bylo hlavním pojmem a základem evropské západní civilizace křesťanství. V jiných částech světa samozřejmě jiné náboženství, ovšem s obdobnými rysy a postoji.

S pokrokem, který postupně přinášela věda a technika, se začaly objevovat první hlasy volající po tom, že křesťanský názor na svět je starý, zpátečnický a konzervativní. Díky první světové válce a následné hospodářské krizi pak ruku v ruce přišla první krize hodnot, jejíž důsledky můžeme pozorovat dodnes.

Ve světě zničeném těmito dvěma ranami (1. světovou válkou a hospodářskou krizí ve 30. letech) se náhle objevil zázračný „všelék“, který sliboval uzdravení. Novým křesťanstvím světa se měl stát socialismus. Tyto tendence byly nejzřetelnější zejména ve dvou evropských státech: v Sovětském svazu a Německu. Obě dvě země nebyly v jednoduché situaci. Lidé si ale právě v ní žádají jednoduchá řešení. Rusko a pozdější Sovětský svaz procházelo nejen složitým ekonomickým obdobím, ale hlavně těžkým obdobím jistot.

Během několika let dochází v Rusku k naprosté devalvaci všeho, co se mohlo zdát stabilní. Zbortila se staletí trvající carská vláda, během krátké doby padla i republika a k moci se dostala komunistická strana bolševiků.

Už jsem se zmínil o tom, že komunismus měl ctižádost být jakousi náhražkou víry. Ovšem v radikálnějším a utopičtější smyslu. Komunismus nejen že měl v plánu nahradit náboženství, chtěl snad i nahradit dosavadního člověka jako takového. Jakýmsi nepovedeným výsledkem oné snahy je pak ten proslavený homo sovieticus. Jeho problému a problému toho, proč komunismus nemohl uspět, se budu věnovat později.

Německo se ve 30. letech nacházelo zhruba ve stejné pozici jako SSSR a vybralo si i podobnou cestu řešení v podobě nacionálního socialismu. Tato ideologie, ačkoliv je dnes označována jako krajně pravicová, měla naopak i některé velmi silné znaky levice. A to zejména v oblastech ekonomických, kdy Německo začalo provádět velmi podobné věci jako v SSSR: znárodnování, plánování hospodářství nebo třeba vedoucí úloha státu.

Netřeba říkat, že oba systémy byly špatné a je historickým paradoxem, že jedna ideologie prohrála po druhé světové válce, a ta druhá, (i když byla velmi podobná), stanula na stupni vítězů a dostala se přitom do pozice supervelmoci. Konec Sovětského svazu nám přitom nejnázorněji ukazuje, jaké konce mívá komunismus v ekonomice a následných dvacet pět let historie po převratu zase jaké těžko napravitelné škody zanechává na morálce lidí. Je to systém, která parazituje na člověku jako na jednotlivci, často proti jeho vůli ho dává do služeb celku a tam po něm vyžaduje stejné schopnosti.

Základní myšlenka komunismu je totiž požadování po člověku, aby přijmul myšlenku toho, že je ve svých schopnostech či majetku stejný jako ostatní. Příčí se to lidské přirozenosti, a právě proto potřeboval komunismus stvořit nového Adama. A právě nynější svět, kdy se opět z bortily principy, na kterých vyrostlo několik generací, má před sebou druhou velkou mravní krizi, které musí čelit a ke které se přidává ještě obrovská nestabilita světa a Evropy zvláště a která může opět vyústit v ono hledání jednoduchých řešení jako ve 30. letech.

Je přitom více než zřejmé, že Evropa, a především země bývalého sovětského bloku, musí oprášit myšlenky, které vytvořily nejen svobodnou Evropu, ale i Ameriku, a to odpovědnost jednotlivce, vysoká míra osobní svobody a nezávislosti, rovnost před zákonem, malá úloha státu a podpora samostatnosti. Nebo-li věci, kterým se vznešeně říká konzervatismus a lidově pravičáctví.

Slovo na závěr ...

Na Základní škole v Brodce u Konice učím 23 let. Za tu dobu prošly "mýma rukama" stovky žáků. Chtěla bych touto cestou zavzpomínat na svá školní léta. Učitelkou jsem se chtěla stát od malička. Už jako malá jsem si ráda hrála na školu.

Ve svém životě jsem měla úžasné štěstí na báječné paní učitelky. Nejvíce vzpomínám na základní školu. Dodnes se scházím se svými spolužáky a spolužačkami. Nejvíce mi utkvěly v paměti dvě paní učitelky, a to paní učitelka Jarmila Černošková z ruštiny a paní učitelka Alena Plisková z českého jazyka. Obě byly velmi přísné, náročné, ale nesmírně laskavé a tolerantní. Velmi mi k srdci přirostla paní učitelka Jarmila Černošková, protože v 8. ročníku mi vážně onemocněla moje úžasná maminka.

V té době jsem ji neměla několik měsíců doma, protože se s vážnou nemocí protloukala nemocnicemi. Mou maminku mi v tomto pro mne těžkém období "nahrazovala" moje třídní paní učitelka. Osobně jsem ji navštěvovala doma, hlídala jí hodné malé děti - Martičku a Michala. Dnes už jsou oba velcí a mají své rodiny. Hodně jsme si s paní učitelkou povídaly. Dodávala mi sílu, naději a já věřila, že se moje maminka uzdraví. A stalo se. Dodnes se s paní učitelkou Černoškovou stýkáme, vzpomínáme na školní léta. Dokonce mi byla také na svatbě. Když k nám přijde domů se svými vnoučátky, je hned pořádně veselo.

Milí deváťáci, dovolte mi, abych Vám touto cestou popřála to, abyste také v životě potkávali jen ty nejbáječnější lidi jako já, kteří Vás ovlivní na celý život. Buďte zdraví, šťastní a nevzdávejte se hned při prvním neúspěchu.

S úctou

Vaše třídní paní učitelka Mgr. Renata Fialová

Vydali: žáci 9. ročníku ZŠ a MŠ – T. G. Masaryka Brodek u Konice

Místo a rok vydání: Brodek u Konice, červen 2017

Adresa školy: ZŠ a MŠ – T. G. Masaryka Brodek u Konice 265, 798 46 Brodek u Konice

Kontakt do školy: www.zsbrodekukonice.cz, brodek@volny.cz

Telefon do školy: 582 391 193

Jazyková úprava: Mgr. Renata Fialová (RenataFialova@email.cz)

Náklad: 22 kusů

NEPRODEJNÉ

MY

